Από τις στάλες το αίμα του Αχελώου που έσταξαν στην γη, όταν ο Ηρακλής έσπασε το κέρατο, κάποιοι νεότεροι συγγραφείς υποστηρίζουν ότι ξεπήδησαν οι Σειρήνες, αυτές που σαγήνευαν τους περαστικούς στο νησάκι Ανθεμόεσσα, στην είσοδο του στενού της Σικελίας, και τους παρέσυραν στον θάνατο. Στα παλαιότερα κείμενα, οι Σειρήνες απλά ήταν κόρες του ποταμού. Η σχέση του όμως με τις Σειρήνες έκανε πολλούς ερευνητές να θεωρήσουν ότι ο Αχελώος ήταν συνδεμένος με το βασίλειο του Άδη.

Αναφέρθηκε ήδη ότι, κατά μια εκδοχή, ο Ηρακλής, μαζί με τον Κέρβερο έσυρε στον Πάνω Κόσμο και τον ίδιο τον θεό Πλούτωνα που είχε μαζί του και το κέρας της Αμάλθειας, φέρνοντας τα πλούτη που η γη χαρίζει. Το ίδιο αυτό κέρας της Αμάλθειας χάρισε ο Αχελώος στον Ηρακλή, σ' αντάλλαγμα του δικού του που ο ημίθεος είχε σπάσει. Αρκούσε κάποιος να ζητήσει τροφή και το κέρας αυτό γέμιζε με τις πιο απίθανες λιχουδιές. Ο Ηρακλής το χάρισε στον βασιλιά Οινέα και τους Καλυδώνιους. Κι αυτοί τον τιμούσαν ως θεό της γονιμότητας.

Οι ερευνητές βρίσκουν αναλογίες στην χριστιανική θρησκεία καθώς ο ίδιος ο Ιησούς κάποτε έθρεψε το πλήθος των συγκεντρωμένων με ψάρια και ψωμί από ένα ανεξάντλητο πανέρι και σε άλλη στιγμή δημιούργησε κρασί (στον γάμο της Κανά). Η μάρτυρας αγία Βριγίτα μετέτρεψε το νερό σε μπίρα και με μόνο μια ματιά πολλαπλασίασε το μέλι και το γάλα. Και ο πατέρας Φιλόθεος, με μόνη την θέλησή του, έκανε το νερό ενός ποταμού κρασί.

Στην περίπτωση του Ηρακλή, υπάρχουν παραστάσεις που τον εμφανίζουν να κρατά το κέρας αντί για τα όπλα του ή να του το δίνει ο θεός Διόνυσος, ο πραγματικός πατέρας της γυναίκας του, Δηιάνειρας. Ο Γιάννης Αναστασίου υπενθυμίζει το γερμανικό «Tischlein deck' dish
» που σημαίνει «στρώσου τραπεζάκι μου» και το ανατολίτικο λυχνάρι του Αλαντίν.

(τελευταία επεξεργασία, 11 Σεπτεμβρίου 2021)